

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Nordiske Smaadigte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Nordiske Smaadigte", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 200. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_601-txt-shoot-idm9397/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Paa Blaatans Grund i Begale
Guld-Grimen var tilrede,
Hos Nelsmand til Dannefa
For Gjøst er godt at bede!

I Drille-Sal den Hinder kold
Fuldgodt har Erik flovet;
Thi hjem han kom med Hjelms og Skjold,
Til Ddins Brud trolovet!

Derom er Grev Erik om Lande
Af glimrende Seire, ei saa,
Han vandt, da han foer over Strande,
For Gren, ham følger, at naae!

Til Gul Land da styred den Giarve
Og hærjed den fremmede De,
For Mild-Die da maatte bære
De drusende Hvirvle paa Se!

De Hav-Rier ved Staure han mødte,
Om Hornet den Herremand greb,
Til Skikjed dem alle han nødte
Og siden dem for sig han drødte!

Paa Tungen sa a mødtes da Sværde,
At Saar-Havets Maage blev glad,
Hun tryg sad paa Vikingers Hærde,
Der vanked fuldskofelig Brød!

Godt Andet kan derom Man sige,
End Erik den Herre saa bold,
Til Nytte for Korriges Rige
Var dækket af Gudernes Skjold!

Den Herre, som Sværd lader lyne,
Han stoi som en Fugl over Strand,
Hvorfor? kom med Sværdet tilflynne
Til Sorg for Kong Baldemars Land!

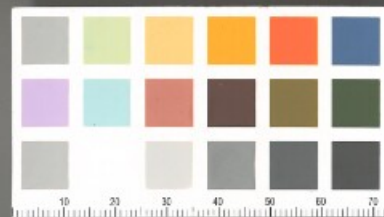
Ja, vist skal Man sande i Gærde,
At der kom en Kæmpe til Hund,
Med Hænder og Sværde faldhærde,
Aldegiaborg sank i Grund!

Med Nag over Balgerne røde
Sig hviroled og Luen med Lyf,
Da Sættene fire blev øde
Af Koldbrand i Kampernes Bryf!

Fra Danmark de Kæmper udginge,
Dem faldte Grev Erik saa bold,
Hans Die var mildt, men hans Klinge
Var bister paa Brynse og Skjold!

Han lloved den knæisende Volge,
Han stædte og Folkens Fred,
Og Gotherne fan det ei dølge,
Den Normand dem gjorde Fortred!

Saa foer mellem Kyfter og Havne
Med Hæder den Herre saa bold,
For Norge at glæde og gavne,
Ham dækkede Gudernes Skjold!

Slaget i Hjørring: Waag.

(Efter Thord Kolbeensøn og Finn Halkjeldson.)

Der kom Nytt med Sonden-Vær:
Norge staaer i Fær,
Lomborgs Kæmper hvæsse Sværd,
Hakon! tag dig vare!

Hurtig ruller Stib i Sø
Paa de Danske Kyster,
Delogs-Snekken under De
Som et Bjerg sig bryster!

Der kom Vind fra Jarlens Gaard!
Nu er Freden ude,
Sankt brat, hvor Lagen gaar,
Snekke, Kaag og Stude!

Jarlen stiler under Land,
Sjaldens Svad ham følger,
Stibe myldre ud paa Stand
Dykt og tat som Volger!

Hakon, uforfagt i Hu,
Sætter Volge-Mavne
Imod Sigvalds stærke Læu,
Hvie Biling's Stævne!

Da faldmangt et Kare-Blad
Sjældt paa bratte Volge,
Medens uforfædet sad
Jarlén med hans Folge!

Dans Havfruer blottet Bryst
Over Volger kolde,
Dandfod frem nu til en Døst
Med de Waager bolde!

Under Røse Jarlen dog
Gjorde klart paa Døkte,
Værste Nordvind og forflog
Mangen Biling-Snekke!

Binden blæste hvæs og fold,
Bakt ved Væ-Stränge,
Gienmemkrængde mangt et Sjæld
Over Fyrre-Senge!

Uden Læ og uden Ly
Kneiste Klippe-Karlen,
Nægen med det kolde Gny
Laged Glæde-Jarlen!

Sunder frang i Norden-Vær
Kundt om Bryst og Stuldre
Pantferet for Pil og Sværd,
Alt som Krimper smuldre!

Jarlen tiak paa Tøsten ud,
Over bræadne Pander
Bryfne Kalle-Kræve smed,
Stod som Klippe-Grander!

